

I. *De meerdere zal de mindere dienen*

Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat.' Zo is het getuigenis des Heeren ten aanzien van die beide broers en hoe wonderlijk komt daarin openbaar het vrije van Zijn verkiezende liefde, waarmee Hij Zich ontfermt diens Hij wil.

Waarom verkiest Hij Jakob en niet Ezau? Waarom de man wiens karakter, wiens gehele leven een aaneenschakeling schijnt van leugen en bedrog en waarom niet zijn broer die zoveel sterker, manlijker en eerlijker was dan hij?

Op deze vraag past maar één antwoord. Dat der aanbidding: 'O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!' Dat blijkt zo duidelijk in beider leven.

Het huwelijk van Izak en Rebekka was aanvankelijk kinderloos gebleven. Zware beproeving voor hen, die mede-erfgenamen waren van eenzelfde belofte. God had beloofd dat hun zaad talrijk zou zijn als de sterren. Maar

twintig jaar hebben ze vergeefs gewacht op de vervulling van de belofte. Vooral voor Rebekka was de beproeving smartelijk. Ze was toch minder sterk in het geloof dan Izak. Ook had ze minder ervaren in het leven met God dan hij. Daarom lezen we ook dat Izak de Heere zeer gebeden heeft 'in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw'. Het was vooral om harentwil dat het uitstel van de belofte Izak smartte. En als een priester in eigen huisgezin heeft hij haar noden en de zijne voor God gebracht. En ... de Heere liet Zich verbidden. Rebekka werd zwanger. 'En de kinderen stieten zich samen in haar lichaam.'

Heeft de worsteling tussen de beide broers reeds een aanvang genomen voor hun geboorte? Rebekka is hevig verontrust over dit vreselijke verschijnsel. 'Is het zo? Waarom ben ik dus?' vraagt ze in droeve verwondering en dan doet ze het beste wat ze doen kan. Ze gaat heen om de Heere te vragen. Hij alleen kan antwoord geven op dit smartelijke waarom. 'En de Heere zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand vaneenscheiden.' De tweeling waarvan zij de moeder zal worden, zullen de stamvaders zijn

van twee verschillende volken. Een diepgaand onderscheid zal er zijn tussen die beide. En de worsteling tussen de broers, die reeds voor hun geboorte een aanvang genomen heeft, zal in het nageslacht worden voortgezet. En de uitkomst van die strijd? 'Het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal de mindere dienen.' Deze belofte mag Rebekka vernemen uit de mond des Heeren, nog vóór de geboorte van de kinderen. Niet de oudste, maar de jongste zal de zegeningen des verbonds beërven. Hoe wondervol komt hier het vrije van het welbehagen Gods aan de dag. 'Want als de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast bleve ...' Zo werd tot haar gezegd: 'De meerdere zal de mindere dienen.'

Er was van nature geen onderscheid tussen de beide broers. Ze zijn geboren uit dezelfde ouders, onder dezelfde omstandigheden. Wel heeft de oudste door zijn geboorte een voor-sprong op de jongste. Toch zou niet Ezaus maar Jakobs heilig zaad het gezegend aardrijk erven. Waarom? Omdat Jakob beter was? Immers neen! Van verdienste kon geen sprake

zijn. Ook vloeit het onderscheid tussen beiden uit Gods besluit. Zo blijft er slechts dat welbehagen Gods. Daarin lost zich ook al het vragen op naar het waarom van het onderscheid tussen mensen en mensen. Op de vraag der aanbidding: 'Waarom was het op mij gemunt, daar zovelen gaan verloren, die God geen genade gunt?' is maar één antwoord: 'Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.'